

Homilija na završetku susreta
Fra Massimo Fusarelli, generalni ministar
Sveta Marija Anđeoska, 19. srpnja 2024.

Draga braćo,
Gospodin vam dao mir!

Lijep je dar moći slaviti euharistiju koja završava ovaj Europski susret privremenih zavjetovanika upravo ovdje u Porcijunkuli, ovom malom komadu zemlje koji je Franjo izabrao za sebe i svoju braću kao trajnu uspomenu na Gospodinov pohod u njegovu životu. Ovdje je Franjo postavio svoje prebivalište i dovršio ga popravljati na početku svog poziva (vidi 1Čel IX,21); on sam rekao je „kako mu je Bog objavio da Blažena Djevica između ostalih crkava koje su njoj na čast sagrađene na svijetu tu crkvu ljubi posebnom ljubavlju. Zato ju je svetac više ljubio nego ostale“ (vidi 2Čel XII,19). Možemo reći da je Franjo ovdje „doživio napredak u krepostima; tu je sretno završio svoj život“ (1Bon 2,8). Zastajanje na ovom blagoslovljenom mjestu podsjeća nas da oblik života koji smo prihvatili ostaje put obraćenja, trajnog rasta.

Osobito vrijeme privremenih zavjeta „usavršava početnu franjevačku formaciju u njezinim različitim teorijskim i praktičnim aspektima, kako bi brat bio sposoban za cjelovitije vođenje života i poslanja Reda u današnjem svijetu i kako bi se pripremio za svečane zavjete“ (RFF 204). Usavršiti znači dovršiti, rasti, omogućiti razvoj. Riječ je, dakle, o prihvaćanju obećanja koje je Gospodin dao svakome od nas pozivajući nas: naime

„Onaj koji otpoče u vama dobro djelo, dovršit će ga do Dana Krista Isusa“ (Fil 1,6). Danas obnavljamo svoje pouzdanje i svoju predanost Božjem djelovanju u nama. Poziv dolazi od Onoga koji ga i ostvaruje u nama kroz različite faze života.

Božja riječ danas nam donosi kralja Ezekiju blizu smrti i stoga duboko uplašenog i potištenog, kao što sugeriraju njegove suze. Za njega je to čas istine u kojem je ogoljen. To proizvodi „krizu“, odnosno tranziciju, preokret ideja i vrijednosti. Smrtni čas i otvaranje novom susretu sa živim Bogom omogućuju čovjeku da postane svjestan drugačije mogućnosti života, izbora koji otvara prema budućnosti. Sam Bog odgovara: ako je prethodno najavio Ezekijinu smrt, kasnije prihvaća nijanse ljudskog srca i spreman je, u skladu s time, promijeniti svoje naume. Kralj će još moći poživjeti da dovrši poslanje koje mu je Bog povjerio.

Gospodin nam još daje vremena da živimo svoje živote kao braća i manji u ovom vremenu i u Europi, u kontekstu koji je sve više postsekularan i udaljen od religioznosti. Možemo se osjećati potisnuti na marginu društva i s manje prilika da i dalje budemo utjecajni u njemu i njegovim sve pluralnijim kulturama. Je li to kraj kršćanstva, a s njim i redovničkog života ili prilika za novi početak? Čvrsto vjerujem da je ovo vrijeme da počnemo ispočetka, ali trebamo krenuti pravim putem, onim koji nam Duh ukazuje. Nije dovoljno ponavljati modele iz prošlosti s iluzijom da djeluju, niti se bez evanđeoske vizije i nadahnuća pokrenuti prema budućnosti koju samo zamišljamo. Poput Ezekije, živimo sadašnjost, čak i kada je ona puna muke i

smrti, i dalje se predajmo sili Božjoj koja otvara novu budućnost, a to je sam uskršli Krist, koji živi u Duhu, Alfa i Omega svemira i povijesti.

Evandjelje po Mateju dalo nam je ključnu riječ za ovaj hod, a to je upravo ona Franjina: milosrđe. Kontekst je perikope Isusov sukob s vjerskim vođama njegova naroda. On se povećava kako Krist objavljuje sebe i Božje kraljevstvo. Kad istina uđe, rasvjetljuje, razotkriva tamu, uklanja ono što nas sprječava da vidimo našu stvarnost i Božju ljubav koja nam želi omogućiti da rastemo, dovesti nas do ispunjenja našeg života u koji nas je On pozvao. Sam Gospodin Isus ovo je svjetlo, ova istina, ovaj život. Sveti Bonaventura nas podsjeća da „ako netko želi doći do kršćanske mudrosti, mora nužno početi s Kristom“ (*Hexaëm.*, I, 10-11, u OSB VI/1, str. 53). „Vršenje milosrđa“ raslo je u Franji kroz njegove susrete s gubavcima – njegovim magistrima i odgojiteljima! – što ga je otvorilo za susret s Kristom. Cijeli hod ovog našeg brata obilježen je, dakle, iskustvom milosrđa. To je objava autentičnog Božjeg lica, onoga tko smo mi pred njim, poput Ezekije, sadržaja našeg puta obraćenja. Naše bratstvo, u koje si ti ušao i u kojemu hodiš, također je jako potrebno milosrđa. Mi smo braća koja ne mogu skrivati svoje slabosti i koja to više ne žele. Svi smo mi tragači za smislom, pomireni grešnici, krhki i voljeni. Ako dopustimo da nas Radosna vijest Isusa Krista otvori ovoj objavi milosrđa, ono će moći teći između nas i oko nas, također zahvaljujući vašem čvrstom i radosnom odgovoru, vašoj strpljivosti s nama, vašoj ustrajnosti u traženju da živimo kao manja braća, prihvaćajući život koji smo slobodno odabrali, da se trgnemo iz klonulosti i lijenosti, ponovno otkrivajući puteve današnjih ljudi, osobito onih malenih i siromašnih u ovim našim raskošnim i istodobno kriznim društvima.

Neka nas na tom putu prati Djevica Marija i učini nas anđelima za našu braću i za mnoge, anđelima koji danas naviještaju život u punini i neiscrpno milosrđe. Sretan put svima vama prema ispunjenju, za lijep i dobar život, potpuno predan tome da postane navještaj spasonosnoga Evandjelja.